

Catalunya

2017 PRIMER SEMESTRE N° 1.015

**Contra l'emergència social,
resposta humanitària**

Contra les múltiples causes de la vulnerabilitat

Fa uns anys travessàvem els anys més cruentos de la crisi econòmica. Ara, les grans xifres econòmiques albirren una certa millora, tot i que encara són moltes les famílies -masses- que no han pogut remuntar la seva situació, llars on la situació de pobresa es va agreujant dia rere dia.

Ara fa més d'una dècada, ens trobàvem en plena època de bonança econòmica i moltes persones d'origen immigrant venien a Catalunya a la recerca de feina. Ara, a aquestes persones, s'hi afegeixen les que fugen de països on la seva vida corre perill: Síria, l'Afganistan, Irak, Ucraïna...

La Creu Roja s'enfronta, doncs, a dos grans reptes. El primer passa per intensificar l'ajuda alimentària i bàsica a les famílies en situació de pobresa

La Creu Roja s'enfronta a dos grans reptes: lluitar contra la pobresa cronificada i garantir l'asil de les persones refugiades

cronificada, especialment als nens i nenes d'aquestes llars, i promoure la seva inserció laboral.

El segon passa per garantir el dret d'asil a les persones refugiades. Per això, la Creu Roja vol seguir reforçant el seu programa de refugiats a Catalunya, on va atendre més de 1.600 persones durant el 2016, prop del doble que el 2015.

Les raons de la vulnerabilitat són múltiples i la Creu Roja té l'obligació de donar ajuda a tothom que ho necessiti. El vostre suport, com sempre, serà fonamental per aconseguir-ho.

Antoni Aguilera

President de la Creu Roja a Catalunya.

POBRESA DE LLARGA DURADA

Pobresa energètica, sanitària, infantil...

Per què posem adjectius darrere de la paraula pobresa, si, al cap i a la fi, la causa de totes elles és comuna: la manca d'ocupació i ingressos? Són adjectius que ens ajuden a explicar millor les seves conseqüències socials.

A la Creu Roja, per explicar la situació actual resulten especialment útils dos adjectius: la pobresa severa i la cronificada. Per pobresa greu, entenem la que pateixen les llars amb menys de 568,3 euros al mes d'ingressos (en llars d'una persona). La pobresa cronificada és la que s'arrossega durant almenys 3 anys seguits.

8 de cada 10 persones en situació vulnerable pateixen pobresa greu, segons el 10è estudi de L'Observatori de la Creu Roja (2017). Les restants es troben en pobresa relativa (menys de 852,4 € en llars d'una persona). Més del 40% pateixen pobresa cronificada. El perfil dels enquestats (1.142) no difereix d'estudis anteriors. Són persones ateses en projectes de pobresa, majoritàriament dones, de mitjana edat, d'origen autòcton i estranger a parts iguals i que viuen en família (amb parella i fills o monoparental, sobretot encapçalades per dones). Aquest és el cas de l'Anabel Estudillo, veïna de Lleida de 46 anys, que viu sola amb els seus 3 fills i treballa actualment 15 hores setmanals en una cuina. Per motius de salut, no pot treballar 8 hores al dia i, si no fos gràcies a les ajudes, no tiraria endavant. La situació de famílies com la seva no acaba de remuntar. Per a una necessitat tan bàsica com l'alimentació, ara són el 40,8% els que no poden menjar regularment carn o peix, 3,6 punts més que el 2011. Això passa malgrat

► L'Anabel Estudillo, tot i treballar, no arriba a final de mes.

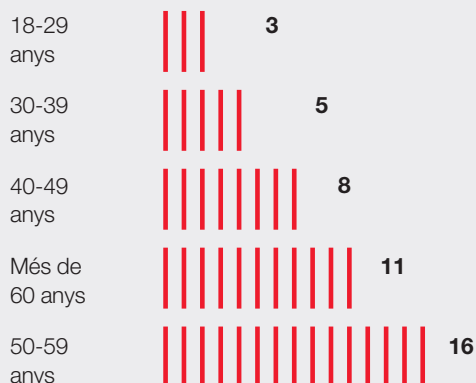
que les persones amb contracte de treball han pujat 5 punts des de 2014 i ja arriben al 23,9% (el 8% treballa sense contracte). Les persones enquestades per L'Observatori d'entre 50 i 59 anys només ha cotitzat 11 anys de mediana. Cal destacar que el 17% de les persones enquestades no han cotitzat mai i que fins a un 12,1% no saben si han cotitzat o no. Cal més assessorament sobre el tema!

A més a més, moltes persones perceben la situació com a menys greu del que és -el 23,2% es veu igual que la majoria de la població-, ja sigui perquè han rebaixat les seves expectatives o perquè el seu entorn de relació també ha baixat en general el seu nivell de vida.

Però no veuen el seu futur amb optimisme. A més de la meitat, els preocupa tenir encara més dificultats per tenir cura dels seus fills, que es vegin afectades les seves relacions familiars o la seva salut mental. Cal fer, doncs, tot el possible per revertir-ho, per poder canviar, no només l'adjectiu, sinó també la paraula, substituint "pobresa cronificada i severa" per "inclusió social".

Anys cotitzats segons grups d'edat

anys calculats sobre les persones que han cotitzat i que son població activa (N=636 mediana)

Ajuda alimentària per a les famílies que no han remuntat la crisi

L’Isatou, de 34 anys, és mare soltera de 5 fills i, des de setembre del 2016, rep ajuda de la Creu Roja per poder completar l’alimentació dels seus fills. Rep targetes de prepagament (precarregades) per comprar en comerços de proximitat. Gràcies a això, la Isatou veu alleujada la seva economia familiar. “Cada cop és tot més car, el que rebo no és suficient, però, tot i això, de moment no ens falta res de menjar”. A més, les targetes li permeten comprar sense que ningú sàpiga que ho fa amb l’ajut de la Creu Roja, evitant-ne així l’estigmatització. L’Isatou, que viu de lloguer a Girona, fa 6 anys que va perdre la seva feina al sector de la neteja. Actualment, només

► Imatge d’arxiu

ingressa 745 euros mensuals de la renda mínima i té dificultats per cobrir les seves despeses bàsiques. La família de l’Isatou és beneficiària de l’Aliança Humanitària per a l’Alimentació Infantil de la Creu Roja, campanya iniciada el 2014, que actualment està centrada en les famílies que no han pogut remuntar la seva situació després dels anys més cruentos de la crisi i pateixen inseguretats alimentària severa (el 22% de les ateses per la Creu Roja). En total, durant el 2016, es van repartir més de 66.000 ajuts alimentaris infantils gràcies a l’Aliança (beques a primària i secundària, kits alimentaris, berenars...). Més enllà de cobrir necessitats alimentàries i bàsiques, es promou la inserció laboral i la recuperació de l’autonomia de les persones en situació vulnerable. Això és el que vol l’Isatou, que conclou: “Entre setmana, vaig a estudiar per poder trobar una bona feina i deixar de dependre de les ajudes”.

POSEM EN VALOR ELS MAJORS DE 45 ANYS AL MERCAT LABORAL

La Purificación, veïna de Tarragona, tenia 55 anys la primera vegada que es va quedar l’atur l’any 2013, després de treballar fent feines de neteja. Té 5 fills i 3 d’ells estaven a l’atur. Durant dos anys va intentar trobar feina i en va aconseguir durant 4 mesos a través del projecte “Red Interlabora” de la Creu Roja.

L’any 2016, va tornar a contactar amb la Creu Roja i va entrar al seu projecte d’ocupació per a majors de 45 anys. La Purificación es reivindica: “Als majors de 45 anys ens deixen de banda i no ho entenc, els nostres fills ja estan criats i no ens hem de fer càrrec d’ells directament, disposes de més temps i tens més experiència”. “La vostra entitat no és una ETT, les tècniques ens coneixen, saben la nostra història i fan un seguiment de la nostra evolució”, explica. A la setmana de formar part del projecte, va trobar feina fent tasques de neteja per a empreses i ja ha ascendit a encarregada. En general, la taxa d’inserció laboral dels itineraris d’inserció

► La Creu Roja ha assessorat la Purificación per tal que aconseguixi feina.

laboral de la Creu Roja –amb un total de 1.976 participants el 2016– és del 40% (un 34%, les dones). Fins a 5.229 més van rebre assessorament en Punts d’Informació Laboral de la Creu Roja.

En el cas del Juan, també veí de Tarragona, abans de la crisi es dedicava a la construcció, però es va quedar a l’atur amb 48 anys. “Mai havíem fet res extraordinari, però, quan em vaig quedar a l’atur, el meu ritme de vida va canviar; si anava

un dia a la setmana a sopar fora amb la meva dona i els meus tres fills, doncs hi anàvem un cop al mes o bé cap”, explica. Després de 3 anys a l’atur, el Juan va començar a fer un curs teòric de neteja de mobiliari i superfícies d’edificis i locals gràcies a la Creu Roja i, mentre el feia, va trobar feina en el sector. No només ha millorat la seva situació econòmica, sinó també anímica. Ara se sent ocupat i part d’un equip.

■ Cartell de la campanya #ObreElsUlls.

OBRE ELS ULLS!

Obrir els ulls davant del patiment de les persones refugiades i demanar suport per ajudar-les: aquest és l'objectiu de la campanya que la Creu Roja a Catalunya va presentar el passat 30 de gener. La campanya consta de diverses accions de sensibilització: espots de televisió, cartells, exposicions de sensibilització... Totes les persones que vulguin informar-se o

col·laborar ho poden fer a través del web www.obreelsulls.org. A més, la Creu Roja ha produït, juntament amb La Xarxa -que integra mitjans locals de tot Catalunya- 11 programes dedicats a la temàtica dels refugiats, que es poden veure al web: <http://www.xiptv.cat/obreelsulls>. Sensibilitzar el món local és clau per facilitar l'acollida dels refugiats a Catalunya.

Per informar-se o col·laborar amb la campanya #ObreElsUlls, es pot fer a través del web www.obreelsulls.org

El recorregut dels refugiats amb els delegats internacionals de la Creu Roja

D'on vénen les persones refugiades? Com han arribat fins a Europa? La Creu Roja descriu el seu llarg periple migratori amb el símil de les 4 corones: el seu lloc d'origen; els països fronterers; els que travessen en el seu trajecte i la societat d'acollida. Sobre un mapa, el traçat de les 4 corones serà diferent segons els orígens dels refugiats, que són múltiples (països del Pròxim i Mitjà Orient, de l'Àfrica Llatina, de l'Àfrica subsahariana...).

Durant la presentació de la campanya 'Obre Els Ulls', es va prendre com a exemple el recorregut que s'inicia a Síria, fent connexions telefòniques amb delegats de la Creu Roja que es troben en els diferents països que creuen els refugiats en el seu recorregut cap a Europa.

Patricia Rey, coordinadora de comunicacions del Comitè Internacional de la Creu Roja (CICR) al Líban, coneix molt de prop la situació d'Alep (Síria). **"A Alep totes les cases han quedat destruïdes, no hi ha aigua, ni electricitat, ni hospitals, ni botigues..."**. El propi personal de l'organització humanitària també corre perill: 57 voluntaris de la Mitja Lluna Roja Siriana han perdut la vida des de 2011.

Malgrat això, l'organització humanitària segueix garantint menjar a 45.000 persones al dia, a més de cobrir altres necessitats bàsiques (aigua potable, mantes

► Membres de la Creu Roja, atenent una dona refugiada a Skaramagas (Grècia).

per dormir, productes higiènics, atenció sanitària, generació d'ingressos...). Això sí, no es cansa de repetir que cal garantir la seguretat de la població civil i del personal humanitari.

D'aquest horror, fugen els 5 milions de persones que han abandonat Síria des de l'inici de la guerra. La primera parada per a la majoria d'ells és el Líban, país on viuen 6 milions de les persones, de les quals 1 milió són refugiats siris. Als camps, hi treballa la Creu Roja Espanyola (CRE), juntament amb la Mitja Lluna Roja Palestina i la Creu Roja Libanesa, donant atenció ginecològica a dones refugiades, tant procedents de Síria com de Palestina, entre d'altres accions. **"A l'inici del conflicte,**

moltes dones tornaven a Síria per donar a llum, perquè al Líban era massa car", explica Ana Roldán, cap de delegació de la CRE al país.

Des d'aquí, moltes persones refugiades es desplacen a Turquia, des d'on intentaran arribar per mar a la costa grega. Des de 2015, ho han aconseguit 1,4 milions de persones, però, malauradament, 8.000 han perdut la seva vida en l'intent.

A Grècia, la principal prioritat de la Creu Roja és l'assistència sanitària als camps de refugiats, a més del suport psicosocial.

"Moltes persones s'han separat de les seves famílies, dels seus amics... corren el risc de quedar-se aïllats... Per això, estem treballant activitats lúdiques, que busquen la integració, la motivació...", explica Daniel López, cap de la delegació de la CRE a Grècia, que treballa als camps de Ritsona i Skaramagas (regió d'Atenes). Grècia ha deixat de ser la principal via d'entrada de refugiats, que s'ha traslladat a Itàlia. Tot i això, hi segueixen retingudes 60.000 persones, a l'espera que es resolgui la seva petició d'asil. A finals de 2015, la UE es va comprometre a acollir 180.000 persones abans de finalitzar el 2017. Però el ritme d'arribades és molt inferior al previst. Per això, la Creu Roja demana que augmenti la capacitat d'acollida dels estats de la UE. La resposta és urgent!

▶ Persones refugiades gaudeixen del seu temps lliure a l'Alberg de Berga gestionat per la Creu Roja.

BERGA, CIUTAT D'ACOLLIDA

La societat berguedana s'ha bolcat per ajudar les persones refugiades, des que va saber, a finals de l'any passat, que una cinquantena de sol·licitants d'asil arribarien a la seva ciutat. Aquí a Berga, la Creu Roja gestiona la primera fase del programa estatal d'acollida i integració. En aquesta primera fase, que dura entre 6 i 9 mesos, les persones tenen l'allotjament i la resta de necessitats bàsiques garantides, per poder-se concentrar el màxim en conèixer la llengua i l'entorn que els envolta. Després, les fases posteriors estan pensades perquè vagin guanyant en autonomia, amb el suport econòmic i l'acompanyament de la Creu Roja per a la recerca de feina, habitatge... En total, el programa estatal té una durada de 2 anys i la Creu Roja el complementa amb d'altres accions d'acollida i integració. En aquests moments, a l'alberg de Berga, hi ha places per a 50 persones. Els seus orígens són diversos: Síria, Irak, Eritrea, Veneçuela, Hondures, Gàmbia, el Congo, Ucraïna... La Violant Siles, responsable de la Creu Roja a l'alberg, explica: **"Hi ha famílies senceres amb infants, homes joves que vénen sols..."**. Cada dia, després d'esmorzar, les persones refugiades acollides a Berga van a classe de llengua entre 2 i 3 hores diàries. Dos nens iraquians també han començat a anar a escola, fent primer i segon de primària. **"Parlaren català d'aquí a dos dies"**, explicava la Violant el passat mes de febrer. També hi ha dos joves d'origen veneçolà que ja han començat 4rt d'ESO. En arribar de classe, dinen a l'alberg i, a la tarda, la majoria tenen més temps lliure. El veïnat, entitats esportives i culturals o els mateixos Castellers de Berga els han convidat a participar en activitats de tota mena. Aquesta rebuda els aportarà un bri d'esperança.

Una història darrera de cada mirada...

Tenen en comú que fugen d'un país on la seva vida corre perill, però això no vol dir que les persones refugiades siguin un col·lectiu homogeni. Darrera de cada mirada, s'amaga una història diferent. El Samir i el Carlos (pseudònims) són dues de les persones refugiades acollides a Berga per la Creu Roja a principis d'aquest any.

El Samir, de 25 anys, prové de Síria. Parla quatre idiomes, entre ells el castellà perquè va estudiar filologia hispànica a Damasc, a més de l'anglès, l'àrab i el turc. Compaginava els seus estudis amb una feina de traductor en una empresa de moda. El mateix any que va acabar la carrera, el 2014, en plena guerra, un dels seus germans va morir a causa d'un bombardeig. Un altre germà seu va entrar a la presó. No es podia quedar a Síria i el juny de 2015 van agafar un avió en direcció a Turquia, acompanyat per un altre dels seus germans, de 27 anys. Des d'allà, es va embarcar cap a Grècia, on va passar per diversos camps de refugiats. Allà, el Samir va sol·licitar expressament a la UE que volia venir a Espanya, perquè parlava castellà. Va aterrar a Madrid el 28 de desembre de l'any passat i l'endemà ja era a Berga, amb el seu germà.

Aquí ja ha començat a estudiar català i juga habitualment a futbol al camp municipal. El seu objectiu és treballar com a traductor i no vol tornar a viure a Síria: "Jo

he viatjat a un altre país per oblidar".

El Carlos, de 21 anys, va fugir de Veneçuela l'estiu de l'any passat, amb la seva dona i la seva filla que ara té poc més d'un any. Expliquen que el que els va portar a fugir va ser la falta d'abastiments bàsics, la falta de seguretat -ell va ser víctima d'un segrest- i també la **"persecució política"** a la qual estava sotmès. Van vendre un apartament familiar per poder comprar els bitllets d'avió per arribar a Barcelona el setembre de 2016. Primer van intentar sortir-se'n pel seu compte, però, sense els papers en regla, no van poder trobar una feina digna. Finalment, van recórrer al Servei de refugiats de la Creu Roja a Barcelona, que els va derivar a l'alberg de Berga. Tant ell com la seva parella són universitaris i esperen trobar un futur a casa nostra.

El Samir va fugir de Síria el 2015. Va estudiar filologia hispànica a Damasc i parla 4 idiomes. Vol treballar com a traductor a Catalunya

▶ Refugiad d'origen veneçolà amb la seva filla a l'alberg de la Creu Roja Berga.

Els refugiats vénen a escola

Arribem a l'escola Alfred Mata de Puig-reig (Berguedà). És dijous 9 de febrer i avui un centenar de nens i nenes d'entre 8 i 10 anys esperen una visita molt especial. Dos joves refugiats compartiran amb ells el seu llarg periple des de Síria fins a Berga, el municipi que els acull des de finals de 2016 en un alberg gestionat per la Creu Roja, acompanyats per dues treballadores de l'entitat.

Per preparar el taller d'avui, els alumnes han preparat i traduït, amb l'ajuda de la professora d'anglès, preguntes per plantejar als dos joves siris: "d'on són?, què feien al seu país d'origen?, per què van fugir?".

▶ Els infants de l'escola Alfred Mata de Puig-reig fan preguntes a dos joves refugiats.

Tots dos joves tenen 19 anys, un d'ells és d'Homs, l'altre d'Alep. El primer explica que el seu país era "molt bonic abans de la guerra" i que era freqüentat per molts turistes; el segon, que, abans del conflicte, "estudiava enginyeria de telecomunicacions a la universitat". Tot això, ho va canviar dràsticament l'inici del conflicte. Síria es va convertir en un país perillós i el jove d'Homs explica: "Tenia por que m'obliguessin a combatre a la guerra". Tot i ser ben petits, els nens i nenes ja entenen que els dos joves han patit massa i que es mereixen una nova oportunitat a casa nostra.

A classe de llengua!

▶ La Berta, voluntària, donant classes de llengua per a persones refugiades.

A les classes de llengua que comparteix la Berta Álvarez, com a voluntària de la Creu Roja, assisteixen una dotzena de persones refugiades amb vides i procedències completament diferents. "De vegades agafem mapes d'Europa, d'Àfrica, d'Orient Mitjà... els agrada veure el camí que han fet", explica la Berta des de l'Ateneu l'Harmonia del barri de Sant Andreu de Barcelona, que ha cedit gratuïtament una de les seves aules a la Creu Roja.

Les classes de llengua, en aquest cas de castellà, es fan quatre tardes a la setmana,

durant 3 hores. A Barcelona, la Creu Roja també promou l'aprenentatge del català, derivant els refugiats al Consorci per a la Normalització Lingüística.

La Berta, que ha exercit com a mestra durant molts anys i ara està jubilada, basa les seves classes en exercicis orals i escrits, que ajudin els refugiats a resoldre les situacions de la vida quotidiana. A més a més, la feina de la Berta també suposa un acompanyament psicològic: "Quan passen per la porta, ja te n'adones de si els ha passat alguna cosa".

Una de les alumnes és una dona d'origen ucraïnès de 46 anys. Va arribar a Barcelona a principis de 2016 amb una filla seva, de 25 anys, fugint de la guerra. Ja es defensa en castellà, però afirma convençuda: "Si vull viure aquí, he d'estudiar també català". El seu projecte de futur és poder treballar en una parafarmàcia, tal com feia al seu país d'origen.

Al seu costat, se'n una dona guineana, que al seu país d'origen treballava com a infermera. Va arribar a Catalunya el setembre de 2016, fugint d'un matrimoni forçat amb un home molt més gran que ella, amb qui va tenir dos fills que encara es troben a Guinea. Aquí, també està fent un curs sobre neteja, per tal de tenir més oportunitats d'inserció laboral.

Com elles, més de 200 persones refugiades han assistit a classes de llengua de la mà de la Creu Roja durant l'any 2016. L'aprenentatge de la llengua és clau per a la seva plena integració al nostre país.

LA MATERNITAT D'ELNA, AL CINEMA

Per oferir a les dones refugiades unes condicions dignes per donar a llum, la mestra suïssa Elisabeth Eidenbenz va posar en marxa la Maternitat d'Elna (França), auspiciada pel Comitè Internacional de la Creu Roja. En cinc anys, va veure arribar al món prop de 600 nens i nenes, que probablement no haurien nascut amb vida sense ajut. Als camps de concentració, morien 9 de cada 10 nadons en néixer.

La pel·lícula *La llum d'Elna*, estrenada enguany, repassa aquests fets, alhora que crida la ciutadania a donar suport a les persones refugiades d'avui. La productora del film, Distinto Films, i la Creu Roja han signat un conveni per sensibilitzar la ciutadania a partir de la difusió de la pel·lícula i han elaborat un manifest conjunt. La pel·lícula s'emetrà per TV3, TVE i Canal Sur i també està coproduïda per Bohemian Films, Producciones Cibeles i Radio Télévision Suisse.

Amb guió de Margarita Melgar, està dirigida per Sílvia Quer i protagonitzada per Noémie Schmidt, Nausicaa Bonnín, Natalia de Molina, Blanca Romero i Nora Navas.

Més informació a www.demosluz.com

Més equips d'emergències sobre terreny

Davant d'una situació d'emergència, la Creu Roja compta amb equips especialitzats en diferents àmbits: els ERIE (Equips de Resposta Immediata en l'Emergència). Fins ara, la Creu Roja comptava amb 2 ERIE homologats, és a dir, adaptats als estàndards definits per la pròpia institució humanitària quant a recursos, personal... Es tracta de l'ERIE de Recerca i Rastreig

amb Gossos, per a la localització de persones desaparegudes amb el suport des gossos ensinistrats; i del d'Intervenció Psicosocial, que dona atenció psicològica i emocional.

Durant el 2017, s'homologaran 3 equips més: l'ERIE Alberg Provisional, per garantir l'allotjament a persones evacuades de casa seva; el de Recerca i Salvament en Medi Terrestre, per al rescat de persones

en zones de risc (grans desnivells, coves...); i l'Equip de Sensibilització i Informació front Emergències (ESIE), especialitzat en atendre als infants i joves en situacions d'emergència. A més, és previst que abans de l'estiu la Creu Roja posi en marxa una Unitat Mòbil de Coordinació sobre terreny, vehicle equipat amb tota la tecnologia necessària per facilitar la tasca dels equips d'emergències.

▶ Guia i gos de l'ERIE de Recerca i Rastreig amb Gossos.

EL GOS, EL MILLOR AJUDANT PER LOCALITZAR PERSONES DESAPAREGUDES

Seguint la tècnica del rastreig, un gos en enumera qualsevol olor que pugui conduir-lo a la persona desapareguda, acompanyat d'un guia de la Creu Roja. Així treballa l'ERIE de Recerca i Rastreig amb Gossos de la Creu Roja a Catalunya, integrat actualment per 60 gossos i els seus respectius guies. Els gossos s'entrenen a l'escola d'ensinistrament *Els Tres Pins*, situada a la localitat de Balsareny (al Bages) i col·laboradora de la Creu Roja. **"Busquem persones desaparegudes en grans àrees, especialment boscos, com ara un persona gran que ha marxat a caminar i s'ha perdut o boletaires que s'han desorientat..."**, explica Enrich Bruch, responsable d'aquest ERIE. Els guies són persones voluntàries que reben formació en rescat, interpretació de mapes... **"El guia ha de ser capaç d'interpretar els senyals del seu gos. Els gossos són molt sensibles i interpreten les emocions, particularment les del seu amo"**.

Per què cal suport emocional i psicològic en una emergència?

Arran d'una situació d'emergència, com un terratrèmol, un accident aeri o de trànsit, una explosió de gas en un pis..., les persones afectades o els seus familiars o amics poden viure estats de xoc, nervis, ansietat... **"Inicialment es dona un primer suport emocional per normalitzar la situació i es fa un acompanyament de les persones que es troben desorientades"**, explica Jordi Martori, responsable de l'ERIE d'Intervenció Psicosocial de la Creu Roja a Catalunya. Una de les darreres intervencions d'aquest equip ha estat per donar suport als familiars de les dues persones que van perdre la vida després que

el pesquer en què navegaven patís la col·lisió amb un buc mercant al Port de Barcelona el passat mes de març.

També se'ls proporciona informació sobre els recursos que tenen al seu abast per al seu procés de recuperació i les gestions que cal fer en cada cas. Aquest equip és interdisciplinari i està format per 200 membres amb diversos perfils: professionals de la psicologia, la medicina, el treball social, socorristes, etc. En situacions d'emergència o catàstrofe com aquesta, **"els infants també necessiten una atenció especialitzada a la seva edat"**, afegeix Eva Martínez, coordinadora de l'ESIE de

▶ Foto d'arxiu.

Creu Roja Joventut, que també fa activitats de sensibilització i informatives en centres educatius de forma continuada. A més, s'ha dotat d'un maletí tecnològic, amb 25 tablets, per tal que els infants també puguin jugar i entretenir-se amb aplicacions educatives. **"Els proporcionem un espai amb jocs on els infants puguin entendre de la forma menys traumàtica possible la situació que estan vivint"**, conclou Eva Martínez.

La teleassistència s'adapta a la diversitat funcional

Segurament, tots tindrem en ment la imatge d'una persona gran amb un penjoll, amb un botó vermell al centre, que pot pitjar sempre es trobi en situació d'emergència per contactar amb el Centre de Coordinació de la Creu Roja. Fa 3 dècades que s'ofereix aquest servei, amb què compten més de 12.000 persones en l'actualitat a Catalunya. En tot aquest temps, la Creu Roja ha potenciat que la tecnologia **"serveixi per fer una societat inclusiva"**, explica Susanna Roig, directora d'Intervenció Social de l'entitat. El 2009, va aparèixer un localitzador personal amb GPS per a persones amb Alzheimer i, poc després, va sorgir la teleassistència mòbil, per estendre el servei de teleassistència fora de la llar. Més recentment, va aparèixer la videoatenció, que permet que una persona gran pugui fer exercicis de memòria a distància amb el suport de la Creu Roja, o el projecte Enredat, que permet a

► La teleassistència mòbil accessible és la nova eina que poden utilitzar persones amb discapacitat física, auditiva o visual.

dues persones conversar a través de *tablets* des de casa, cosa especialment útil si tenen problemes de mobilitat. La darrera novetat és la teleassistència mòbil accessible, que aviat posarà aquest servei a l'abast de les persones amb discapacitat visual, auditiva o física (severa o

moderada). Ha estat desenvolupada per TECSOS -fundació de tecnologia social de la Creu Roja i la fundació Vodafone- a partir d'un telèfon mòbil de gamma baixa i, per tant, accessible també des d'un punt de vista econòmic. Es va presentar el passat mes de febrer en el marc del Mobile World Congress, a Barcelona.

Tito García, responsable del projecte de la Creu Roja amb TECSOS detalla que, en el cas de les persones amb discapacitat auditiva, el sistema es basa en la vibració del mòbil i el text escrit. En canvi, entre les persones amb discapacitat visual, la locució oral és la base. En el cas de les persones amb discapacitat física, només amb un moviment facial es pot activar l'alarma. **"D'aquesta manera, es personalitza el servei a les necessitats de cada usuari"**, conclou Xavier Díez, director del Centre de Coordinació de la Creu Roja.

PREMIS A LA INNOVACIÓ AMB FINALITATS HUMANITÀRIES

Facilitar les tasques de cura, diagnosticar la malària a distància... són les funcions d'algunes de les aplicacions mòbils guardonades pels Premis a la innovació tecnològica amb finalitats humanitàries de la Creu Roja, lliurats al saló 4YFN (4 Years From Now) del Mobile World Congress el passat mes de febrer a Barcelona. En la categoria 'Vida Activa', el premi ha recaigut en la proposta CerQana, presentada per Qbitera Software,

S.L. Aquesta aplicació pot contribuir a fomentar l'autonomia i inclusió social de les persones grans o persones amb dependència.

En la categoria 'Salut Constant', s'ha optat per premiar dues propostes. Una d'elles és FQ-UP, presentada per la Federació Espanyola de Fibrosi Quística i Injecció Comunicació. Aquesta aplicació pot ajudar a millorar l'adherència al tractament de la fisioteràpia respiratòria i l'exercici físic en joves amb la malaltia. L'altra proposta premiada en la mateixa categoria és MalariaSpot i MalariaSpot Bubbles -presentada per D. Quadrat, S. Gil, M. Linares, M. J. Ledesma, A. Ortiz, M. Postigo, A. Vladimirov i M. Luengo-, que permet diagnosticar la malaltia a distància, avenç especialment important per als països més empobrits on no hi ha prou tècnics per fer les proves in situ. A més, s'han concedit accessits als projectes Lazus (de

► Persones guanyadores dels Premis a la innovació tecnològica amb finalitats humanitàries de la Creu Roja.

l'empresa Neosentec) de suport a les persones amb discapacitat visual i Quimio Ajuda (de M.J. Arias i L.F. Palero) per alleujar els efectes de la quimioteràpia. Són exemples que mostren com el mòbil també es pot convertir en una eina al servei dels que més ho necessiten.

CREU ROJA A BARCELONA: C/ JOAN D'ÀUSTRIA, 120-124. 08018 BARCELONA. TEL. 933 00 65 65. **CREU ROJA A GIRONA:** C/ BONASTRUC DE PORTA, 13. 17001 GIRONA. TEL. 972 20 04 15. **CREU ROJA A LLEIDA:** C/ HENRY DUNANT, 1. 25003 LLEIDA. TEL. 973 27 99 00. **CREU ROJA A TARRAGONA:** AVDA. ANDORRA, 61. 43002 TARRAGONA. TEL. 977 24 47 69. **EDICIÓ, REDACCIÓ I FOTOGRAFIES:** ÒSCAR VELASCO, IRENE PEIRÓ, PATTY ORTÍN, FERNANDO DE LA ROSA, CARLES SUREDA, MARTA BONILLO, MÓNICA MONBIELA, VILMA ARRUFAT, MARINA MORENO, NATÀLIA ROS, LAURA PARRI, L'EQUIP DE VOLUNTARIAT I TÈCNIC DE LES DIFERENTS ASSEMBLEES LOCALS, COMARCALS I PROVINCIALS DE LA CREU ROJA A CATALUNYA I LA FIGR. **EDITA:** CREU ROJA ESPANYOLA. **DIRECTORA DE LA REVISTA:** OLIVIA ACOSTA.

www.creuroja.org

Per a qualsevol reclamació respecte a la distribució de la revista, posis en contacte amb el seu Comitè Provincial. Aquesta revista de la Creu Roja és una publicació plural, respectuosa amb les opinions dels seus col·laboradors i articulistes, malgrat que no les comparteixi necessàriament.